

”بیج روپ استنی تڻا آلوکک انیوتیان“

آواز سین پري رهنی والا باپ، آواز کی دنیا ۾ آواز دواران سرو کو آواز سین پري لی جاتی هئ. باپ دادا کا آنا هوتا هین هئ سات لی جانی کی لیئی. تو سپی سات جانی کی لیئی ابورریڊی هو وا آپی تک تیار هونی کی لیئی سمیه چاهیئی؟ سات جانی کی لیئی بندو بننا پري. اؤر بندو بننی کی لیئی سرو پرکار کی بکری هوئی وستار ارقات انیک شاخائون کی ورکیه کو بیج ۾ سماء کر بیج روپ استنی ارقات بندو ۾ سیکو سمانا پري. لوکک ریت ۾ پی جب بڑی وستار کا حساب کرتی هو تو ساری حساب کو سماپت کر لاسٽ ۾ کیا کھتی هئ، کھا جاتا هئ. ”کھو شو ارقات بندی“. ائسی سرشتی چکر وا کلپ ورکیه کی اندر آد سین انت تک کتنی حساب کتاب کی وستار ۾ آئی. اپنی حساب کتاب کی شاخائون اٿوا وستار روپی ورکیه کو جانتی هو نان! دیه کی حساب کی شاخا، دیه کی سنبنڌون کی شاخائین، دیه کی پن پن پدارتون ۾ بنڌنی آتما بننی کی شاخا، پڳنی مارگ اؤر گروئون کی بنڌنون کی شاخائین، پن پن پرکار کی وکرمون کی بنڌنون کی شاخائین، کرم پوڳ کی شاخائین، کتنا وستار هو گیا. اب اس ساری وستار کو بندو روپ بن بنڌی لڱاء رهی هو؟ ساری وستار کو بیج ۾ سماء دیئا هئ وا آپی پی وستار هئ؟ اس جڙجڙیپوت ورکیه کی کسی پی پرکار کی شاخا ره تو نهین گئی هئ؟ سنگر یگ هئ هین پڙاڻی ورکیه کی سماپتی کا یگ. تو هی سنگر یگی برهمڻون! پڙاڻی ورکیه کو سماپت کیئا هئ؟ جئسی پتی پتی کو پاڻی نهین دی سکتی. بیج کو دینا ارقات سپی پتون کو پاڻی ملنا. ائسی اٽنی 84 جنمون کی پن پن پرکار کی حساب کتاب کا ورکیه سماپت کرنا هئ. ایک ایک شاخا کو سماپت کرنی کا نهین. آج دیه کی سمرتی کی شاخا کو سماپت کرو اؤر کلھ دیه کی سنبنڌون کی شاخا کو سماپت کرو، ائسی ایک ایک شاخا کو سماپت کرنی سین سماپتی نهین هونگی. لیکن بیج باپ سین لڱن لڱا کر، لڱن کی اڱن دواران سهج سماپتی هو جائینگی. کائنا پی نهین هئ لیکن پسر کرنا هئ. آج کائینگی، کچ سمیه کی باد ڦر پرگھت هو جائینگا، کیونک وایومنڊل کی دواران ورکیه کو نچرل پاڻی ملنا رهتا هئ. جب ورکیه بڙا هو جاتا هئ تو وشیش پاڻی دینی کی آوشیکتا نهین هوتی. نچرل وایومنڊل سین ورکیه بیتا هین رهتا هئ وا کڙا هوئا رهتا هئ. تو اس وستار کو پاڻی هوئی جڙجڙیپوت ورکیه کو آپی پاڻی دینی کی آوشیکتا نهین هئ. یه اٿومیتک بیتا جاتا هئ. آپ سمجھتی هو ک پرشارت دواران آج سین دیه سنبنڌ کی سمرتی روپی شاخا کو ختم کر دیئا، لیکن بنا پسر کیئی هوئی ڦر سین شاخا نکل آتی هئ. ڦر سیمر هین سیمر سین کھتی هو وا باپ کی آگی کھتی هو کیه تو هر نین سماپت کر دیئا تا ڦر کئسی آ گیا! پھلی تو تا نهین ڦر کئسی هوئا. کارڻ؟ کائا، لیکن پسر نهین کیئا. آگ ۾ پرا هوئا بیج کیی ڦل نهین دیتا. تو اس حساب کتاب کی وستار روپی ورکیه کو لڱن کی اڱن ۾ سماپت کرو. ڦر کیا ره جائینگا؟ دیه اؤر دیه کی سنبنڌ وا پدارت کا وستار ختم هو گیا تو باقي ره جائینگا ”بندو آتما وا بیج آتما“. جب ائسی بندو، بیج سوروپ بن جائو تب آواز سین پري بیج روپ باپ کی سات چل سکو. اس لیئی پوچا ک آواز سین پري جانی کی لیئی تیار هو؟ وستار کو سماپت کر دیئا هئ؟ بیج روپ،

بيج سوروپ آتمائون ڪو هين لي جائينگي. بيج سوروپ بن گئي هو؟ جو ايورريڊي هونگا اسڪو آبي سين آلوڪڪ آنيوتيان هوتي رهينگي. ڪيا هونگي؟

چلتي ڦرتي، بئنتي، بات چيت ڪرتي پھلي آنيوتي، يھ شرير جو حساب ڪتاب ڪي ور ڪيھ ڪا موڻ ٽٺا هئ جس سين يھ شاخائين پر گھٽ هوتي هئ، يھ ديھ اوڙ آتما روپي بيج، دونو هين بلڪل الڳ هئ. اٽسي آتما نياري پن ڪا چلتي ڦرتي وار وار آنيو ڪرينگي. ناليج ڪي حساب سين نهين ڪ آتما اوڙ شرير الڳ هئ. ليڪن شرير سين الڳ مٿن آتما هون! يھ الڳ وستو ڪي آنيوتي هو. جسسي استول شرير ڪي وستر اوڙ وستر ڌارڻ ڪرني والا شرير الڳ آنيو هوتا هئ اٽسي مجھ آتما ڪا يھ شرير وستر هئ، مٿن وستر ڌارڻ ڪرني والي آتما هون. اٽسا سپشت آنيو هو. جب چاهي اس ديھ پان روپي وستر ڪو ڌارڻ ڪرين، جب چاهي اس وستر سين نياري اڙتات ديھ پان سين نياري استتي ۾ استت هو جائين. اٽسا نياري پن ڪا آنيو هوتا هئ؟ وستر ڪو مٿن ڌارڻ ڪرنا هون يا وستر مجھي ڌارڻ ڪرنا هئ؟ چئن ڪوڻ؟ مالڪ ڪوڻ؟ تو ايڪ نشاني ”نياري پن ڪي آنيوتي“. الڳ هونا نهين هئ ليڪن مٿن هون هين الڳ.

دوسري نشاني وا آنيوتي - جسسي پڳتون ڪو وا آتمر گيانيون ڪا وا ڪوئي ڪوئي پرماتمر گيانيون ڪو دويه درشتي دواران جوتي بندو آتما ڪا ساڪياتڪار هوتا هئ، تو ساڪياتڪار آلپڪال ڪي چيز هئ، ساڪياتڪار ڪوئي اپني آپياس ڪا ڦل نهين هئ. يھ تو ڊراما ۾ پارٽ وا وردان هئ. ليڪن ايورريڊي اڙتات سات چلني ڪي ليئي سمان بني هوتي آتما ساڪياتڪار دواران آتما ڪو نهين ديڪينگي ليڪن ٻڌي يوگ دواران سدا سيمر ڪو ساڪيات ”جوتي بندو آتما“ آنيو ڪرينگي. ساڪيات سوروپ بننا سدا ڪال هئ اوڙ ساڪياتڪار آلپڪال ڪا هئ. ساڪيات سوروپ آتما ڪي پي يھ نهين ڪھ سڪتي ڪ مٿن نين آتما ڪا ساڪياتڪار نهين ڪيئا هئ. مٿن نين ديڪا نهين هئ. ليڪن وه آنيو دواران ساڪيات سوروپ ڪي استتي ۾ استت رهينگي. جهان ساڪيات سوروپ هونگا. وهان ساڪياتڪار ڪي آوشيڪتا نهين. اٽسي ساڪيات سوروپ ڪي آنيوتي ڪرني والي اٿارٽي سين، نشچيھ سين ڪهينگي ڪ مٿن نين آتما ڪو ديڪا تو ڪيا ليڪن آنيو ڪيئا هئ. ڪيونڪ ديڪني ڪي باد پي آنيو نهين ڪيئا تو ڦر ديڪنا ڪوئي ڪام ڪا نهين. تو اٽسي ساڪيات آتما آنيوي چلتي ڦرتي اپني جوتي سوروپ ڪا آنيو ڪرتي رهينگي.

تيسري آنيوتي - اٽسي سمان آتما اڙتات ايورريڊي آتما، ساڪاري دنيا اوڙ ساڪاري شرير ۾ هوتي هوتي پي ٻڌي يوگ ڪي شڪتي دواران سدا اٽسا آنيو ڪرينگي ڪ مٿن آتما چاهي سوڪيم وطن ۾، چاهي موڻ وطن ۾، وهان هين باپ ڪي سات رهني هون. سيڪنڊ ۾ سوڪيم وطن واسي، سيڪنڊ ۾ موڻ وطن واسي، سيڪنڊ ۾ ساڪار وطن واسي هو ڪرم يوگي بن ڪرم ڪا پارٽ بجاني والي هون ليڪن انيڪ وار اپني ڪو باپ ڪي سات سوڪيم وطن اوڙ موڻ وطن ۾ رھني ڪا آنيو ڪرينگي. فرصت ملي اوڙ سوڪيم وطن و موڻ وطن ۾ چلي گئي. اٽسي سوڪيم وطن واسي، موڻ وطن واسي ڪي آنيوتي ڪرينگي. جسسي ڪاريه سين فرصت ملني ڪي باد گھر ۾ چلي جاتي هئ. دفتر ڪا ڪام پورا ڪيئا تو گھر ۾ جائينگي وا دفتر ۾ هين بڻي رهينگي! اٽسي ايورريڊي آتما وار وار اپني ڪو اپني گھر ڪي نواسي آنيو ڪرينگي. جسسي ڪ گھر سامني ڪرا هئ. آبي آبي يھان، آبي آبي وهان. ساڪاري وطن ڪي ڪمري سين نڪل موڻ وطن ڪي ڪمري ۾ چلي گئي. اوڙ آنيوتي - اٽسي سمان آتما پنڌن مڪت هوني ڪي ڪارڻ اٽسي آنيو ڪرينگي جسسي اڙتا

پنچي بن اونچي سين اونچي اُڙتي جا رهي هئ اُڙ اونچي اِستني روپي اِستان پر اِستت هوتي اَنِوُ ڪرينگي ڪ يهه سڀ نيچي هئ. مئن سڀ سين اوپر هون. جئسي وگيان ڪي شڪتي دواران اِسپيس ۾ چلي جاتي هئ توڙني ڪا آڪرشن نيچي ره جاتا هئ اُڙ وهه سِير ڪو سڀ سين اوپر اَنِوُ ڪرتي اُڙ سدا هلڪا اَنِوُ ڪرتي هئ. اُئسي سائيلنس ڪي شڪتي دواران سِير ڪو وڪارون ڪي آڪرشن، وا پر ڪرتي ڪي آڪرشن سڀ سين پري اُڙتي هوئي اِستيج اِرتات سدا ڊبل لائيت روپ اَنِوُ ڪرينگي. اُڙني ڪي اَنِوتي سڀ آڪرشن سين پري اونچي هئ. سرو ٻنڌنون سين مڪت هئ. اِس اِستتي ڪي اَنِوتي هونا اِرتات اونچي اُڙتي ڪلا وا اُڙتي هوئي اِستتي ڪا اَنِوُ هونا. چلتي ڦرتي جا رهي هئ، اُڙ رهي هئ، باپ پي بندو، مئن پي بندو، دونو ساڻ ساڻ جا رهي هئ. سمان آتما ڪو يهه اَنِوُ اُتسا سڀشت هونگا جئسي ڪ ديك رهي هئ. اَنِوتي ڪي نيتر دواران ديڪنا، دويه درشتي دواران ديڪني سين پي سڀشت هئ، سمجها! اُئسي تو وِستار بهت هئ ڦر پي سار ۾ ٿوري سي نشانبن سُنائي. تو اُئسي ايورريڊي هو اِرتات اَنِوي سوروپ هو؟ ساڻ جاني ڪي ليئي تيار هونان يا ڪهينگي اِبي اُڄن يهه ره گيا هئ! اُئسي اَنِوتي هوتي هئ وا شيوا ۾ اِتني بزي هو گئي هو جو گهر هين پوڻ جاتا هئ. شيوا پي اِس ليئي ڪرتي هو ڪ آتمائون ڪو مڪتي وا جيون مڪتي ڪا ورثا دلاوين.

شيوا ۾ پي يهه سمرت رهي ڪ باپ ڪي ساڻ جانا هئ تو شيوا ۾ سدا اچل اِستتي رهه سڪتي هئ؟ شيوا ڪي وِستار ۾ سار روپي بيج ڪي اَنِوتي ڪو پوڻو مت. وِستار ۾ ڪو نهين جاڻو. وِستار ۾ آتي سِير پي سار سوروپ ۾ اِستت رهه اُڙ اوڙون ڪو پي سار سوروپ ڪي اَنِوتي ڪرائو. سمجها، اچا.

اُئسي سدا ساڪيات آتم سوروپ ڪي اَنِوي مورت، سدا سرو حساب ڪتاب ڪي ورڪم ڪو سماپت ڪر بندي لڳاءِ بندي روپ ۾ اِستت رهه بندو باپ ڪي ساڻ سدا رهني والي، اِبي اِبي ڪرم يوگي، اِبي اِبي سوڪير وطن واسي، اِبي اِبي مڻل وطن واسي اُئسي سدا اِپياسي آتما، سدا اِپني اُڙتي ڪلا ڪا اَنِوُ ڪرني والي آتما، اُئسي باپ سمان ايورريڊي آتمائون ڪو باپ دادا ڪا ياد پيار اُڙ نمستي.

پارٿيون ڪي ساڻ :- (پنجاب تڻا گجرات زون)

(1) مايا ڪي چايا سين بچني ڪي ليئي چترچايا ڪي اندر رهو

سدا اِپني اوپر باپ ڪي ياد ڪي چترچايا اَنِوُ ڪرتي هو؟ ياد ڪي چترچايا هئ. اِس چترچايا ڪو ڪيپي چور تو نهين ديتي؟ جو سدا چترچايا ڪي اندر رهتي هئ وي سرو پرڪار ڪي مايا ڪي وگهنون سين سيف رهتي هئ. ڪسي پي پرڪار سين مايا ڪي چايا پر نهين سڪتي. يهه پانچ وڪار، دشمن ڪي بجاءِ داس بن ڪر شيواڌاري بن جاتي هئ. جئسي وشنو ڪي چتر ۾ ديڪا هئ ڪ سانپ ڪي سڻيا اُڙ سانپ هين چترچايا بن گئي. يهه هئ وجئي ڪي نشاني. تو يهه ڪسڪا چتر هئ؟ آپ سڀڪا چتر هئ نان. جسڪي اوپر وجئ هوتي هئ وهه دشمن سين شيواڌاري بن جاتي هئ. اُئسي وجئي رتن هو. شڪتيان پي گر هستي ماتائون سين، شڪتي سڻا ڪي شڪتي بن گئي. شڪتيون ڪي چتر ۾ راوڻ ڪي ونش ڪي دتتون ڪو پانو ڪي نيچي ڊڪاتي هئ. شڪتيون نين اُڙون ڪو اِپني شڪتي روپي پانو سين دبا ديئا. شڪتي ڪسي پي وڪاري ڪي سنسڪار ڪو اوپر اُني نهين دينگي.

(2) غيان ڪا دان ڪرني والي سڄي سڄي مهاداني بنو

سدا ٻڌي دواران گيان ساگر ڪي ڪنني پر رهندي والي ارقاات ساگر ڪي دواران ملي هوندي
اڪت خزاني ڪي مالڪ اپني ڪو سمجهتي هو؟ ساگر جيئي سمپن هئ، اڪت هئ، اڪنڊ هئ، اڪسي
هين آتمائين پي ماستر، اڪنڊ، اڪت خزانن ڪي مالڪ هئ. جو خزاني ملي هئ اڪو مهاداني بن
اڏرون ڪي پرت ڪاريه ۾ لگائي رهو. جو پي سنڀنڌ ۾ آني والي پڳت وا ساڌارڻ آتمائين هئ
انڪي پرت سدا يهي لکن رهي ڪ پڳتون ڪو پڳتي ڪا ڦل مل جائي، بچاري پتڪ رهي هئ، پتڪنا
ديڪ ڪر ترس آتا هئ نان! جتنا رحمدل بنيندي اُتنا پتڪتي هوندي آتمائون ڪو سهج راستا
بتائيندي. سنديش ديتي چلو، يهه نهين سوچو ڪ ڪوئي نڪلتا هين نهين هئ. آپ مهاداني بنو،
سنديش ديتي رهو، اُلهنا نه رهه جائي. اونا شي گيان ڪا ڪي وناش نهين هوتا. آج سئيندي، ايڪ
ماس باد سوچيندي اڏر سوچ ڪر سمپ آ جئيندي. اس ليئي ڪي پي دل شڪست نهين بننا. جو
ڪرتا هئ اڪا بنتا هئ. اڏر جيڪي ڪرتي هو وه پي آج نهين تو ڪلهه مانيندي ضرور. تو اڪت
شيوا اڪ بن ڪر ڪرتي رهو. ڪي پي پي ٿڪنا نهين ڪيونڪ باپ دادا ڪي پاس سپڪا جمع هو هين
جاتا هئ اڏر جو ڪرتي هو اڪا پرتڪيه ڦل خوشي پي مل جاتي هئ.

(3) واتاروڻ ڪو پاورڦل بناني ڪا لڪش رڪو تو شيوا ڪي ورتي ڪي لڪش ڊڪائي ديندي

جيئي مندر ڪا واتاروڻ دڙ سين هين ڪينچتا هئ، اڪسي ياد ڪي خوشبو ڪا واتاروڻ اڪا
سريشت هو جو آتمائون ڪو دڙ سين هين آڪرشت ڪري ڪ يهه ڪوئي وشيش آستان هئ. سدا ياد
ڪي شڪتي دواران سِير ڪو آگي ٻڌائو اڏر ساڻ ساڻ وايومنڊل ڪو پي شڪتيشالي بنائو. شيوا ڪيندر
ڪا واتاروڻ اڪا هو جو سِي آتمائين ڪينچتي هوندي آ جئين. شيوا صرف واڻي سين هين نهين
هوتي، منسا سين پي شيوا ڪرو. هرايڪ سمجهي مجهي واتاروڻ پاورڦل بنانا هئ، هر ذميوار هئ.
اڪا جب لڪش رڪيندي تو شيوا ڪي ورتي ڪي لڪش ڊڪائي ديندي. آنا تو سپڪو هئ يهه تو پڪا
هئ. ليڪن ڪوئي سيڌي آ جاتي هئ، ڪوئي چڪر لڳاڪر، پتڪني ڪي باد آ جاتي هئ اس ليئي
ايڪ ايڪ سمجهي ڪ مئن جاڳتي جيوتي بن ڪر اڪا ڊيڪ بنون جو پرواني آپيهين آئي. آپ
جاڳتي جيوتي بن ڪر بنيندي تو پرواني آپيهين آئيندي. اچا.

وردان - پرماتر پيار اڏر ڪار ڪي الوڪڪ خوشي وا نشي ۾ رهندي والي

سرو پراپتي سمپن پو

جو بچي باپ ڪي ساڻ سدا ڪمبائيند ره، پيار سين ڪهتي هئ ”ميرا بابا“ تو انهن
پرماتر اڏڪار پراپت هو جاتا هئ. بيحد ڪا داتا سرو پراپتيون سين سمپن ڪر ديتا هئ. تينون
لوڪون ڪي اڏڪاري بن جاتي هئ. ڦر يهي گيت گاتي ڪ پانا ٿا وه پاء ليئا، اِي پي ڪچ پاني ڪو
نهين رها. انهن 21 جنمون ڪا گرندي ڪارڊ مل جاتا هئ. تو يهي الوڪڪ خوشي اڏر نشي ۾ رهو
ڪ سپ ڪچ مل ڳيا.

سلوگن - ساڏنون ڪي آڏار پر ساڏنا نه هو، ساڏن، ساڏنا ۾ وگهن روپ نه بني.